

Editörden

Psikiyatrinin klinik uygulamasında psikoterapinin önemi her geçen gün daha da artıyor. Psikiyatrinin emekleme aşamasında da olgunluk döneminde de en temel eğitim gereksinimlerinin başında geliyor psikoterapi. Türkiye Psikiyatri tarihinin en başından beri egemenliğini sürdüren psikodinamik model halen büyük bir çekim alanı olmaya devam ederken, biyolojik psikiyatrideki gelişmeler psikoterapiyi kötürümleştiren bir eğilim göstermiştir. 1970'lı yıllar ise kanıta dayalı psikoterapi uygulamalarının ağırlık kazandığı bir dönemin başlangıcı ve günümüzde etki alanı daha da artmakta. Başta bilişsel Davranışçı tedaviler olmak üzere birçok tedavi yaklaşımı ve yöntemi klinik uygulama alanına girmiştir. Bu da doğal olarak psikoterapi eğitiminin önemini artırmıştır. Bununla koşut olarak psikoterapi eğitimi ticari bir sektör olarak ta öne çıkmaya başlamıştır.

Sınır ihlallerinin başlangıç noktalarından biri de bu eğitimi gereksinimine denk düşüyor. Kendini enstitü olarak tanımlayan bazı özel şirketler, ya da dernekler aracılığıyla ruh sağlığı alanı dışı bireyleri yüksek paralarla gerçekleştirdikleri eğitimlere kabul ederek bu sınır aşımalarına zemin hazırlıyorlar. Ne yazık ki buna bazı meslektaşlarımızda bilerek ve isteyerek ortaklık ve aracılık etmektedirler. "Psikoterapist" şeklinde bir meslek tanımı yapmaktan çekinmiyorlar. Psikiyatri dışı hekimler, pratisyen hekimler, klinik eğitimi olmayan psikologlar, sosyologlar, felsefeciler, edebiyatçılar, bankacılar, eczacılar, matematik mühendisleri vs., lisans eğitimleri üzerine özel üniversitelerde mantar gibi biten klinik psikoloji yüksek lisans eğitimlerinde (!) adeta yüksek lisans belgesi satın alarak bir anda klinik psikolog, katıldıkları 3-4 günlük eğitimler sonrasında da bir anda psikoterapist oluyorlar, açtıkları ofislerde denetimden uzak tanı ve ayırt etmezsiniz tüm psikiyatri hastalarına terapi (?) uyguluyorlar. Toplantılarda kendilerini aslında işletme vs. mezunu oldukları halde "Klinik psikoloji yüksek lisansı yaptım, EMDR eğitimi aldım. Psikoterapistim, travma çalışıyorum" biçimindeki ifadelerle tanıtılabiliyorlar.

Türkiye Psikiyatri Derneği uzun zamandır bu konuda etkin bir mücadele yürütüyor. Bu mücadelenin her mecrada etkin bir şekilde sürdürülmesi gerekir. Bu sadece dernek ya da meslek örgütünün yapabileceği bir mücadele değildir. Psikiyatrların ve psikiyatri eğitimi veren tüm kurumların bu sürece müdahil olması gerekir. Ama meslektaşlarımızın bu mücadeleye yeterinde destek verdiklerini söylemek ne yazık ki kolay değil.

Klinik Psikiyatri Dergisi bu konuda çok duyarlı olduğumuzu ve bu duyarlılığımız sürdüreceğimizi bir kez daha vurgulamak isteriz

Saygılarımla

Doç. Dr. Burhanettin Kaya

Editor